

Mål C-795/23

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

21 december 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Bundesgerichtshof (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

21 december 2023

Klagande:

konektra GmbH

LN

Motpart:

USM U. Schärer Söhne AG

Saken i det nationella målet

Direktiv 2001/29/EG – Upphovsrätt – Begreppet ”verk” – Originalitetsprövning

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av unionsrätten, artikel 267 FEUF

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. När det är fråga om alster av brukskonst, är då förhållandet mellan formgivningsskyddet och upphovsrättsskyddet sådant att de utgör huvudregel och undantag i förhållande till varandra på ett sätt som innebär att det vid den upphovsrättsliga bedömningen av sådana alsters originalitet ställs högre krav på den grad av kreativ frihet som dess upphovsman haft?

2. Ska den upphovsrättsliga bedömningen av ett alsters originalitet (även) omfatta upphovsmannens subjektiva uppfattning om skapandeprocessen, och krävs det att upphovsmannens fria kreativa val ska vara medvetna för att de ska anses som fria kreativa val i den mening som avses i EU-domstolens rättspraxis?

3. Om det är avgörande för originalitetsprövningen huruvida och i vilken mån alstret ger objektiva uttryck för ett konstnärligt skapande: Är det möjligt att i samband med nämnda prövning ta hänsyn till omständigheter som inträffat efter tidpunkten som är avgörande för originalitetsprövningen, nämligen tidpunkten för utformningen av alstret, såsom att det visats på konstutställningar eller i museer, eller att alstret fått erkännande i branschkrretsar?

Anförda unionsbestämmelser

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationsområdet (EGT L 167, 2001, s. 10), i synnerhet artikel 2 a, artikel 3.1 och artikel 4.1

Anförda nationella bestämmelser

Urheberrechtsgesetz (upphovsrättslagen) (nedan kallad UrhG), i synnerhet 2 § punkt 1 siffran 4 och 2 § punkt 2

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Klaganden i första instans, USM U. Schärer Söhne AG (nedan kallat USM), är tillverkare av ett modulärt möbelsystem som sedan årtionden marknadsförs under namnet ”USM Haller”. Möbelsystemet består av förkromade runda rör som sätts samman till en ram med hjälp av sfäriska anslutningar. I ramen kan hyllplan och väggar av metall monteras. De celler som skapas på detta sätt kan kombineras på valfritt sätt eller monteras ovanpå eller bredvid varandra.
- 2 Den första svaranden i första instans, konektra GmbH (nedan kallat konektra), vars verkställande direktör är den andra svaranden i första instans, erbjuder via sin nätbutik reservdelar och utbyggnadsdelar till möbelsystemet USM Haller, vilka till sin form och huvudsakligen även till sin färg överensstämmer med USM:s originaldelar. Inledningsvis omfattade konektras affärsverksamhet endast försäljning av reservdelar. Under åren 2017–2018 tog bolaget emellertid fram en ny version av sin nätbutik, i vilken samtliga komponenter som krävs för att montera en komplett USM Haller-möbel erbjöds till försäljning. På sin webbplats marknadsför konektra även sina varor med bilder på färdigmonterade möbler. Bolagets möbelleveranser innehåller en monteringsanvisning som förklarar hur man sätter ihop en fullständig möbel. Bolaget erbjuder sina kunder en

monteringstjänst där de enskilda delar som levereras monteras ihop till en komplett möbel på plats hos kunden.

- 3 USM anser att möbelsystemet USM Haller är ett upphovsrättsskyddat verk av brukskonst, eller under alla omständigheter ett alster som är skyddat mot efterbildning enligt lagstiftningen om otillbörlig konkurrens. USM ser den nya utformningen av nätbutiken som en ny inriktning av konektras affärsmodell, vars syfte inte längre endast är att sälja reservdelar för USM:s möbelsystem, utan att tillverka, erbjuda och marknadsföra ett eget möbelsystem som är identiskt med USM:s möbelsystem. USM anser att konektra därigenom gör intrång i det upphovsrättsliga skyddet för USM:s möbelsystem, eller att det under alla omständigheter är fråga om en otillåten efterbildning som är förbjuden enligt konkurrensrätten.
- 4 USM väckte talan mot konektra om förbuds föreläggande, tillhandahållande av information och bokföring, ersättning för förfarandekostnader samt om fastställelse av konektras skadeståndsskyldighet. Till stöd för sina yrkanden hänvisade USM i första hand till upphovsrätten, och i andra hand till det konkurrensrättsliga skyddet mot efterbildning.
- 5 Landgericht biföll i huvudsak USM:s yrkanden med stöd av upphovsrätten. Appellationsdomstolen (OLG Düsseldorf, dom av den 2 juni 2022 - 20 U 259/20, *juris*) ogillade däremot USM:s yrkanden i detta avseende med motiveringen att möbelsystemet USM Haller inte är ett alster av brukskonst som är upphovsrättsligt skyddat som verk i den mening som avses i 2 § punkt 1 siffran 4 och 2 § punkt 2 UrhG, eftersom det inte uppfyller de krav som ställs på ett verk enligt EU-domstolens senare praxis, och biföll endast talan såvitt den grundades på det konkurrensrättsliga skyddet mot efterbildning. Genom överklagandet har USM vidhållit sina yrkanden som grundas på upphovsrätten, medan konektra har yrkat att talan ska ogillas även i den mån som den stöds på konkurrensrätten.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 6 Huruvida USM:s överklagande mot den dom genom vilken förstahandsyrkandena som stöds på upphovsrätten ogillades ska vinna bifall beror på tolkningen av begreppet verk i artikel 2 a, artikel 3.1 och artikel 4.1 i direktiv 2001/29. Den korrekta tolkningen av unionsrätten är, mot bakgrund av den begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt som ingavs den 20 september 2023 och som nu är anhängig vid EU-domstolen i mål C-580/23, inte så uppenbar att det inte finns utrymme för något rimligt tvivel (se i detta avseende dom av den 6 oktober 2021, Consorzio Italian Management och Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, punkt 32 och följande punkter).
- 7 Fråga 1: Av domen den 12 september 2019, Cofemel (C-683/17, EU:C:2019:721, punkt 51 och följande punkt) drog appellationsdomstolen slutsatsen att upphovsrättsligt skydd för bruksföremål ska förbli ett undantag i förhållande till

huvudregeln som är att de omfattas av formgivningsskydd, eftersom det annars kan leda till att syftet med och effektiviteten av respektive skydd undergrävs.

- 8 Den hänskjutande domstolen anser att det således inte följer av övervägandena i punkterna 50–52 i domen Cofemel att högre krav ska ställas vid bedömningen av om bruksföremål ska anses ha den originalitet som krävs för åtnjuta upphovsrättsligt skydd som verk än vad som ställs på andra typer av alster. EU-domstolen har slagit fast att formgivningar ska kvalificeras som verk i den mening som avses i direktiv 2001/29 om de uppfyller två förutsättningar som gäller på samma sätt för samtliga verk som kan skyddas av upphovsrätten. För det första måste det vara fråga om ett original i den meningen att det är upphovsmannens egen intellektuella skapelse, och för det andra ska verket ge uttryck för en sådan skapelse (dom av den 12 september 2019, Cofemel, C-683/17, EU:C:2019:721, punkterna 29 och 48, se även förslag till avgörande av generaladvokaten Szpunar i målet Cofemel, C-683/17, EU:C:2019:363, punkt 31, beträffande skyddets omfattning, se dom av den 1 december 2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, punkt 97 och följande punkt).
- 9 Mot denna bakgrund anser den hänskjutande domstolen att EU-domstolens påpekande att ett dubbelt skydd för ett och samma alster genom formskyddet och upphovsrättskyddet enbart är avsett att omfatta vissa situationer inte ska uppfattas normativt, utan som ett rent deskriptivt uttalande. Det betyder helt enkelt att det i praktiken endast är i undantagsfall som ett och samma alster kommer att åtnjuta skydd både som formgivning och som verk, eftersom det är mer sällan som ett alster av brukskonst uppfyller kraven för upphovsrättsligt skydd än kraven för formskydd.
- 10 När det gäller alster av brukskonst vars designegenskaper är begränsade av deras funktionella syfte är utrymmet för konstnärlig utformning i regel begränsat. Därför blir det särskilt viktigt att med avseende på dessa föremål besvara frågan huruvida de är konstnärligt utformade på sätt som går utöver den form som bestäms av deras funktion och om denna utformning uppnår en originalitetsnivå som berättigar till upphovsrättsligt skydd (BGH, *GRUR* 2023, s. 571 [*juris* punkt 15] – Vitrinenleuchte, med vidare hänvisningar). Det bör noteras att den originalitetsnivå som krävs för att alster av brukskonst – precis som för alla andra typer av verk – ska ges upphovsrättsligt skydd inte får sättas för lågt, i synnerhet med tanke på den mycket långa tidsperioden för upphovsrättsligt skydd (se *BGHZ* 199, 52 [*juris* punkt 40] – Geburtstagszug; BGH, dom av den 29 april 2021 – I ZR 193/20, *GRUR* 2021, 1290 [*juris* punkt 60] = *WRP* 2021, 1461 – Zugangsrecht des Architekten).
- 11 Vid bedömningen av om ett alster är tillräckligt särpräglat för att erhålla formgivningsskydd (se artikel 4.1 och artikel 6.1 i förordning nr 6/2002 samt artikel 3.2 och artikel 5.1 i direktiv 98/71/EG) är det visserligen även nödvändigt att beakta graden av frihet vid formgivningen – närmare bestämt den grad av frihet som formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen (artikel 6.2 i förordning nr 6/2002 och artikel 5.2 i direktiv 98/71). Till skillnad från

upphovsrättsskydd kräver formgivningsskydd emellertid inte att formgivaren använder sin frihet vid utformningen för att göra kreativa val som återspeglar hans eller hennes personlighet. Det är i stället tillräckligt om formgivaren lyckas skapa en formgivning vars helhetsintryck, ur en kunnig användares synvinkel, skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en annan formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten (artikel 6.1 i förordning nr 6/2002 och artikel 5.1 i direktiv 98/71).

- 12 Fråga 2: Appellationsdomstolen har angett att det framgår av EU-domstolens praxis att formgivarens överväganden när alstret skapades ska beaktas. Formgivarens subjektiva uppfattning är avgörande för originalitetsprövningen (beträffande denna fråga, se även Svea hovrätts begäran om förhandsavgörande, punkterna 26–35). Formgivaren måste medvetet göra fria och kreativa val, vilket inte är fallet om han eller hon faktiskt är bunden av regler, tekniska begränsningar eller andra krav, eller upplever sig vara det. Vidare anser appellationsdomstolen att de estetiska särdragen hos en formgivning inte säger något om huruvida dessa grundas på fria och kreativa val, när det i formgivarens uttalanden om skapandeprocessen inte finns något stöd för att det gjorts fria och kreativa val.
- 13 Den hänskjutande domstolen anser däremot att originalitetsprövningen ska vara enhetlig, objektiv och ha sin utgångspunkt i det specifika verket som ska bedömas, oberoende av vilket slags verk det är fråga om. Följaktligen ska inte heller upphovsmannens subjektiva uppfattning i bemärkelsen av en skapande avsikt eller medvetenhet om fria och kreativa val vara avgörande för denna prövning.
- 14 I samband med att EU-domstolen definierade ett original som en egen intellektuell skapelse fastslog den emellertid inte att det är nödvändigt att – såsom appellationsdomstolen gjorde i sin bedömning – ta hänsyn till huruvida det är ett ”medvetet” fritt och kreativt val. Enligt EU-domstolens praxis ska prövningen i stället grundas på omständigheter som gör det möjligt att utifrån objektiva kriterier fastställa en eventuell skapande avsikt hos formgivaren. I enlighet med detta kan till exempel skriftliga rapporter uppfylla kravet på originalitet till följd av valet, dispositionen och kombinationen av ord (se dom av den 29 juli 2019, Funke Medien NRW, C-469/17, EU:C:2019:623, punkt 23 och där angiven rättspraxis). Det är inte möjligt att av EU-domstolens praxis dra slutsatsen att det utöver konstaterandet att upphovsmannen i objektivt hänseende gjort val som inte bestämts av tvingande krav och de således grundas på utövandet av (kreativ) frihet dessutom är nödvändigt att fastställa att upphovsmannen var medveten om att han eller hon gjorde fria (och kreativa) val i detta avseende. Det går inte heller att kräva att upphovsmannen ska vara medveten om att denne fattar ett kreativt beslut, eftersom konstnärliga prestationer också kan vara omedvetna eller undermedvetna.
- 15 Den hänskjutande domstolen anser inte att den omständigheten att EU-domstolen i domen Brompton Bicycle hänvisade till de faktorer och överväganden som varit vägledande för formgivarens val (dom av den 11 juni 2020, Brompton Bicycle, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 35 och följande punkt) innebär att det är

nödvändigt att fastställa att formgivaren gjorde ett ”medvetet” kreativt val för att kravet på originalitet ska vara uppfyllt. Det framgår tvärtom av domen *Brompton Bicycle* att det avgörande är huruvida slutresultatet av skapandeprocessen ger uttryck för en konstnärlig prestation. Det ankommer således på de nationella domstolarna att avgöra huruvida upphovsmannen, genom valet av produktens form, på ett originellt sätt har gett uttryck för sin kreativa förmåga genom att göra fria och kreativa val och utformat produkten så att den återspeglar vederbörandes personlighet (dom av den 11 juni 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 34).

- 16 Dessutom godtog EU-domstolen inte generaladvokatens förslag att med avseende på begreppet verk, utöver alstrets originalitet och uttryck, även ta hänsyn till andra faktorer, såsom formgivarens avsikt (se förslag till avgörande av generaladvokat Campos Sánchez-Bordona i målet *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:79, punkt 92 och följande punkt). EU-domstolen anser i stället att det är avgörande för originalitetsprövningen att det vid utformningen av formgivningen finns utrymme för utövande av kreativ frihet (dom av den 11 juni 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 24). Syftet med att beakta graden av frihet som formgivaren hade vid utformningen, vilken kan fastställas på grundval av objektiva omständigheter, såsom tidigare känd formgivning eller vad som är tekniskt nödvändigt, är just att göra det möjligt att bedöma begreppet verk utifrån objektiva kriterier (se *Zech*, *ZUM* 2020, s. 801–802). Eftersom det är svårt att fastställa om formgivaren är medveten om att denne använt sig av ett utrymme för kreativ frihet, då det rör sig om en intern process (Tolkmitt, *GRUR* 2021, s. 383 och 386), kommer de nationella domstolarna, på vilka det ankommer att beakta samtliga relevanta omständigheter i det enskilda fallet, såsom de förelåg vid utformningen av alstret (dom av den 11 juni 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 37), i regel vara tvungna att dra slutsatser om formgivarens avsikt under skapandeprocessen på grundval av slutresultatet av denna process, och även ta hänsyn till stödjande objektiv bevisning som är relevant i sammanhanget.
- 17 För en bedömning som grundas på objektiva kriterier talar även rättssäkerhetshänsyn och en jämförelse med den andra förutsättningen för skydd (“ger uttryck för”). Enligt EU-domstolens praxis är det nödvändigt att vid identifieringen av det skyddade alstret undvika alla subjektiva inslag, vilka skadar rättssäkerheten (dom av den 13 november 2018, *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, punkt 41). Det skulle skada rättssäkerheten och leda till oskäligen resultat om det inte vore nödvändigt att undvika alla subjektiva inslag även vid prövningen av om den första förutsättningen, nämligen kravet på originalitet, är uppfyllt.
- 18 Om det endast är formgivarens subjektiva uppfattning som ska anses relevant, skulle å ena sidan – såsom framgår av appellationsdomstolens bedömning i förevarande mål – en formgivare som anser sig ha varit bunden av regler eller krav, men förverkligandet av alstret i verkligheten inte har fastställts av regler eller krav och formgivaren således faktiskt har gjort fria och kreativa val, inte

erhålla upphovsrättsligt skydd, trots att formgivaren vid en objektiv bedömning skapat ett skyddsvärt verk. Ett sådant resultat förefaller vara oförenligt med kravet på skydd av immateriella rättigheter enligt artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Å andra sidan skulle en formgivare som anser sig vara fri och kreativ vid skapandet av ett alster, men som i verkligheten varit bunden av regler och krav, erhålla upphovsrättsligt skydd för sitt alster, trots att vederbörande vid en objektiv bedömning inte skapat ett skyddsvärt verk. Det skulle få en följd som är oförenlig med de grundläggande principerna för skyddet av immateriella rättigheter, nämligen att var och en får möjlighet att efter eget gottfinnande erhålla absoluta rättigheter, såsom de som följer av upphovsrätten (se A. Nordemann i Fromm/Nordemann *ibid.*, 2 § UrhG punkt 16). Även Svea hovrätt befarar att en tolkning av originalitetskravet som innebär att bedömningen ska ta sin utgångspunkt i skapandeprocessen och de val som upphovsmannen har gjort i denna process skulle leda till att det ställs tämligen låga krav på de kreativa och fria val som upphovsmannen behöver ha gjort, vilket i sin tur riskerar att leda till att även alster som möjligen inte förtjänar att kvalificeras som verk tillerkänns upphovsrättsligt skydd (Svea hovrätt, beslut av den 20 september 2023, punkterna 26–28).

- 19 Huvudsyftet med direktiv 2001/29 är att inrätta en hög skyddsnivå för upphovsrätten (dom av den 29 juli 2019, Pelham m.fl., C-476/17, EU:C:2019:624, punkt 30). För att uppnå detta syfte är det nödvändigt att, när det unionsrättsliga begreppet verk ska definieras, även ta hänsyn till omständigheter som kan påverka möjligheterna för upphovsmän att effektivt göra gällande sina rättigheter vid domstol. I detta sammanhang ska det beaktas att det är den upphovsman som väcker talan om upphovsrättsintrång som har bevisbördan för att det föreligger en personlig intellektuell skapelse. Att införa ett krav på att visa att formgivaren haft en särskild avsikt kan leda till att kraven som ställs för att erhålla upphovsrättsligt skydd blir orimligt höga (se OLG Hamburg, *GRUR* 2022, s. 565 [*juris* punkt 39]).
- 20 Ett kriterium som grundas på formgivarens uppfattning skulle ge upphov till alla de svårigheter som ofta uppstår i samband med att subjektiva element ska bedömas vid fastställandet av de faktiska omständigheterna. Dessutom torde det endast vara i undantagsfall som rätten har tillgång till uttalanden som formgivaren gjort om sina överväganden vid tidpunkten då alstret skapades, eller i vart fall till bevisning som rör sådana överväganden. Med hänsyn till den långa upphovsrättsliga skyddsperioden finns dessutom anledning att befara att dessa svårigheter kommer att förvärras ytterligare, eftersom det inte är ovanligt att tidpunkten då alstret skapades ligger flera år bakåt i tiden, eller – såsom i förevarande mål – till och med flera årtionden tillbaka. Mot bakgrund av övervägandena ovan skulle det vara svårt för de nationella domstolarna – på vilka det ankommer att göra just detta – bedöma de omständigheter som är relevanta för upphovsrättsligt skydd på ett rättssäkert sätt som är enhetligt inom hela unionen.
- 21 Den tolkning av originalitetsbegreppet som den hänskjutande domstolen anser är riktig innebär däremot att det avgörande för bedömningen är objektiva omständigheter som är lättare att fastställa för de nationella domstolarna, såsom

detaljerna hos en formgivning, det helhetsintryck som ett verk ger, eller formgivarens frihet vid utformningen, vilken ska fastställas mot bakgrund det allmänna formförrådet och vad som är tekniskt nödvändigt. För att göra detta krävs i princip att den som väckt talan förebringat det aktuella verket och redogör för de specifika detaljer i formgivningen som vederbörande anser ska ligga till grund för att bevilja upphovsrättsligt skydd. När det gäller bruksföremål, för vilka möjligheterna till en konstnärlig och estetisk utformning i regel är begränsade till följd av att de måste uppfylla vissa tekniska krav och då vissa detaljer i formgivningen är tekniskt nödvändiga, är det dessutom nödvändigt att exakt och tydligt visa i vilken mån de utformats på ett konstnärligt sätt som går utöver en formgivning som är en följd av rent funktionella hänsyn (BGH, dom av den 12 maj 2011 – I ZR 53/10, *GRUR* 2012, s. 58 [*juris* punkt 24 och följande punkt] – Seilzirkus, med vidare hänvisningar; BGH, *GRUR* 2023, s. 571 [*juris* punkt 21] – Vitrinleuchte). Om motparten invänder att villkoren för skydd inte är uppfyllda eller att skyddets räckvidd är begränsat till följd av att upphovsmannen inspirerats av tidigare känd formgivning har vederbörande bevisbördan för det tidigare verkets utseende och dess relevans (BGH, dom av den 27 maj 1981 – I ZR 102/79, *GRUR* 1981, s. 820 [*juris* punkt 25] – Stahlrohrstuhl II, med vidare hänvisningar).

- 22 När det gäller formgivningens estetik ska det påpekas att det följer av EU-domstolens praxis att den omständigheten att en formgivning skapar en estetisk effekt inte i sig gör det möjligt att avgöra om denna formgivning utgör en intellektuell skapelse som uppfyller det kravet på originalitet. Däremot kan estetiska överväganden ingå i en kreativ verksamhet (dom av den 12 september 2019, Cofemel, C-683/17, EU:C:2019:721, punk 54). Den hänskjutande domstolen utgår följaktligen från att formgivningens estetiska effekt (endast) kan motivera upphovsrättsligt skydd om den även grundas på en konstnärlig prestation och alstret även ger uttryck för detta (se BGH, *GRUR* 2023, s. 571 [*juris* punkt 13] – Vitrinleuchte, med vidare hänvisningar). Om formgivningens estetiska effekt grundas på en konstnärlig prestation, det vill säga på fria kreativa val, och även ger uttryck för detta, är emellertid graden av estetiskt innehåll avgörande för om denna formgivning uppnår en originalitetsnivå som motiverar upphovsrättsligt skydd.
- 23 Fråga 3: Enligt tysk upphovsrättslagstiftning ska enskilda aspekter som talar för och emot ett alsters individualitet beaktas vid prövningen av om det uppfyller förutsättningarna för att anses som ett verk, i syfte att uppnå ett så sakligt och skäligt resultat som möjligt. En aspekt som talar för att ett verk ska omfattas av skydd och ska beaktas vid bedömningen är att verket förevisats i yrkesmässig verksamhet och gjorts tillgängligt för allmänheten. Även den omständigheten att verket visats på konstmuseer eller på konstutställningar kan tyda på att konstintresserade kretsar anser att verket ger uttryck för en konstnärlig prestation som omfattas av upphovsrättsligt skydd (se BGH, dom av den 10 december 1986 – I ZR 15/85, *GRUR* 1987, s. 903 [*juris* punkt 31] – Le Corbusier-Möbel, med vidare hänvisningar; OLG München, *GRUR-RR* 2011, s. 54 [*juris* punkt 43]; Dreier in Dreier/Schulze *ibid.*, 2 § punkt 61 och följande punkt med vidare

hänvisningar; BeckOK.UrhR/Rauer/Bibi *ibid.*, 2 § punkt 102; Leistner, *GRUR* 2019, s. 1114 och 1120; se däremot OLG Hamburg, *ZUM-RD* 2002, s. 181 [*juris* punkt 83]).

- 24 Det förefaller dock tveksamt om dessa omständigheter fortfarande kan användas som indicier efter domen i målet *Brompton Bicycle*.
- 25 EU-domstolen har slagit fast att det ankommer på den nationella domstolen att vid originalitetsprövningen beakta samtliga relevanta omständigheter såsom de förelåg vid utformningen av alstret, oberoende av yttre faktorer som hänför sig till tiden efter det att produkten skapades (dom av den 11 juni 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 37).
- 26 Den hänskjutande domstolen tolkar emellertid EU-domstolens resonemang som att det är ett rent klagörande av att det endast är omständigheterna vid tidpunkten för skapandet som är relevanta för bedömningen av om graden av frihet vid utformningen var tillräcklig och om formgivaren utnyttjade denna frihet för att uttrycka sig konstnärligt (se även BGH, *GRUR* 1961, s. 635 och 638, avsnitt III 4 – *Stahlrohrstuhl I*). Härav följer i synnerhet att senare utvecklingar av det allmänna formförrådet saknar betydelse. Det bör emellertid vara möjligt att ta hänsyn till omständigheter som inträffat efter det att produkten skapades, såsom uppfattningen bland yrkesverksamma i den berörda branschen, i den mån som de kan ge en grund för att bedöma huruvida alstret utgjorde upphovsmannens egna intellektuella skapelse vid tidpunkten för dess utformning. Detta gör det möjligt för de nationella domstolarna att fullgöra uppgiften att beakta samtliga relevanta aspekter av målet såsom de förelåg vid utformningen av alstret (dom av den 11 juni 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, punkt 37).

ARBETSSTÄMPEL